

Dosarul nr. 2ra-122/20

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău – G. Balan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, I. Cotruță, A. Panov

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Sinița,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, intervenient accesoriu de partea
reclamantei Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului împotriva lui
Andrei Sinița cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 29 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Andrei Sinița, s-a menținut hotărârea din data de 02
octombrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău,

constată:

La 18 iulie 2014 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 (în continuare ÎMGFL nr. 2), intervenient accesoriu de partea reclamantei Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului (în continuare SA „Termocom”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Sinița, solicitând încasarea datoriei pentru energia termică în mărime de 8 447,63 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată ÎMGFL nr. 2 a indicat că este gestionarul fondului locativ și acționează în baza contractului, asumându-și obligația de a achita la timp și integral energia furnizată locatarilor de către SA „Termocom”, cât și serviciile altor furnizori.

În conformitate cu art.58, 59, 60 din Codul cu privire la locuințe și pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, locatarii urmează să achite plata pentru serviciile locativ-comunale în luna precedentă, până la data indicată în factura de plată.

Andrei Sinița nu a achitat plata pentru serviciile prestate și la 01 decembrie 2013, conform descifrării eliberate de către IM „Infocom”, a acumulat o datorie în mărime de 8 447,63 lei pentru energia termică.

ÎMGFL nr. 2 a menționat că toate încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu au dat rezultate. Pârâtul a neglijat în mod conștiincios achitarea benevolă a datoriilor pentru serviciile locativ-comunale, achitând lunar o parte din ele, astfel, consumatorul recunoaște datoriile acumulate, însă din motive necunoscute nu achită datoria din factură.

Prin hotărârea din data de 02 octombrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Andrei Sinița în beneficiul ÎMGFL nr.2 datoria pentru serviciile comunale în sumă de 8 447,63 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei, în total 8 717,63 lei. (f.d. 29, 53-55)

La 07 noiembrie 2018 Andrei Sinița a depus apel împotriva hotărârii din data de 02 octombrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termen de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii contestate ca fiind ilegală și neîntemeiată. (f.d. 41,42)

Prin încheierea din data de 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a repus în termen apelul declarat de către Andrei Sinița împotriva hotărârii din data de 02 octombrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău. (f.d. 48-50)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 29 august 2019 a respins apelul declarat de către Andrei Sinița, a menținut hotărârea din data de 02 octombrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău. (f.d. 98,99-102)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au constatat că conform informației despre calcularea și achitarea serviciilor locativ comunale pentru apartamentul, xxxxx, str. Trandafirilor xxxxx, mun. Chișinău, al cărui proprietar este Andrei Sinița, au fost prestate serviciile comunale în sumă de 8 447,63 lei. (f.d.11-18)

Astfel, instanțele de judecată prin prisma pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, art. 512, alin. (1), art. 513, alin. (1) și art. 215 din Codul civil (în vigoare până la data de 01 martie 2019) au concluzionat ca fiind întemeiată pretenția ÎMGFL nr.2 cu privire la încasarea datoriei, ori Andrei Sinița nu și-a executat obligațiunile de plată a serviciilor comunale pentru energia termică.

Instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiat argumentul lui Andrei Sinița cu privire la prescrierea pretențiilor cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale, ori din materialele dosarului rezultă că acesta efectua achitări la energia termică, astfel, întrerupând cursul prescripției extinctive. Mai mult, Andrei Sinița nu a contestat nici o factură, deci, în mod tacit, a acceptat existența datoriei pentru energia termică.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca fiind declarative alegațiile lui Andrei Sinița precum că instanța de fond i-a încălcat dreptul de acces liber la justiție prin necitarea acestuia, ori instanța de fond a întreprins toate măsurile posibile în vederea aducerii la cunoștința lui cererea de chemare în judecată, care a fost expediată pe adresa

mun. Chișinău, str. Trandafirilor, xxxxx, apartamentul, xxxxx, însă Andrei Sinița nu a ridicat de la oficiul poștal citațiile și trimiterea poștală a fost restituită instanței de fond. (f.d.25)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 28 octombrie 2019 a depus recurs Andrei Sinița, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d. 109-117)

În motivarea recursului Andrei Sinița a indicat că hotărârile adoptate sunt neîntemeiate, deoarece la examinarea cauzei instanța de fond a încălcat grav drepturile legitime ale acestuia, normele de drept procedural și material, iar instanța de apel nu a făcut o evaluare juridică corectă a încălcărilor comise de instanța de fond.

La 02 decembrie 2019, în conformitate cu art. 439, alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs intimatăților ÎMGFL nr. 2 și SA „Termocom”, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f.d. 86).

SA „Termoelectrică” succesor în drepturi a SA „Termocom” la 09 ianuarie 2020 a depus referință asupra cererii de recurs înaintate de către Andrei Sinița, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, ori acesta este lipsit de orice temei legal și este pur declarativ. (f.d. 123-124)

În conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din data de 29 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Andrei Sinița, care este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin scrisoarea din 24 septembrie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 29 august 2019 (f.d. 103), însă date despre recepționarea deciziei contestate nu sunt la materialele cauzei. Totodată, este de menționat că decizia instanței de apel a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 24 septembrie 2019.

Drept consecință, instanța de recurs consideră că cererea dedusă judecătii a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Andrei Sinița, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Andrei Sinița a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Andrei Sinița, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum

formal invocă Andrei Sinița, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Sinița, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Andrei Sinița, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh